

Disposició final primera.

S'habilita el Govern per desplegar, a proposta del ministre de Justícia, el que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la seva publicació completa en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18870 LLEI 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals. («BOE» 260, de 31-10-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La regulació del règim d'accés a la professió d'advocat a Espanya és una exigència derivada dels articles 17.3 i 24 de la Constitució: aquests professionals són col·laboradors fonamentals en la impartició de justícia, i la qualitat del servei que presten redunda directament en la tutela judicial efectiva que la nostra Constitució garanteix a la ciutadania.

Aquesta Llei constitueix, per tant, un complement del que disposen a aquest efecte la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, que consagren la funció dels advocats, als quals reserva la direcció i la defensa de les parts, de manera que els correspon garantir l'assistència lletrada al ciutadà en el procés, de forma obligatòria quan ho exigeixi la norma processal i, en tot cas, com a dret a la defensa expressament reconegut per la Constitució. L'assistència de l'advocat, conforme al concepte ampli de tutela a què s'ha d'aspirar, també comprèn les actuacions professionals tendents a evitar el procés mitjançant fórmules preventives i compositives així com, en general, l'assessorament en dret.

També el procurador, al qual la LOPJ atorga la representació de les parts quan ho estableixi la norma processal, garanteix l'assistència jurídica i, per tant, és imprescindible preveure també els requisits necessaris per a l'accés a aquesta professió, en línia amb la tradició que ja va existir a Espanya.

L'experiència del dret comparat mostra que l'actuació davant els tribunals de justícia i les altres activitats d'assistència jurídica requereixen l'acreditació prèvia d'una capacitació professional que va més enllà de l'obtenció d'una titulació universitària. Això justifica la regulació de dos títols professionals complementaris al títol universi-

tari en dret: el títol professional d'advocat, exigible per prestar assistència jurídica utilitzant la denominació d'advocat; i el títol professional de procurador, exigible per actuar davant els tribunals com a tal.

A més, en una Europa que camina cap a una integració més gran, es fa imprescindible l'homologació d'aquestes professions jurídiques, a fi de garantir la fluïdesa en la circulació i l'establiment de professionals, un dels pilars del mercat únic que constitueix la base essencial de la Unió Europea.

II

S'ha de recordar que la necessària capacitació professional d'aquests col·laboradors en l'exercici de la tutela judicial efectiva ha estat una reivindicació constant dels representants de les professions. Tots els congressos de l'advocacia espanyola, de manera significativa el de Lleó de 1970, el de Palma de Mallorca de 1989, el d'A Coruña de 1995, el de Sevilla de 1999 i el de Salamanca de 2003, i les reunions de les juntes de govern dels col·legis d'advocats des de Santander el 1994, Girona el 1997, València el 2001 i Santa Cruz de Tenerife el 2005, en què es va expressar el sentir unànime de l'advocacia espanyola, han reivindicat la garantia d'una formació inicial igual per a tots els professionals de l'advocacia. En particular, en el VI Congrés de l'Advocacia Espanyola es va destacar la importància fonamental de la formació professional pràctica i la necessària homogeneïtat en l'avaluació d'aquesta capacitació per equiparar-se amb els professionals de la Unió Europea, i es va instar la regulació de la matèria per part dels poders públics. També les segones Jornades de les Juntes de Govern dels Col·legis d'Advocats de 1997 van aprofitar l'entrada en vigor de la regulació sobre assistència jurídica gratuïta per insistir en aquesta qüestió, i, així, fer un pas més amb l'establiment del certificat d'aptitud professional, que, tot i ser voluntari, és exigible pels col·legis per incloure el professional en el torn d'ofici.

La procura també ha insistit en la matèria. En el seu X Congrés Nacional de l'any 2000, es va assenyalar que s'ha de regular «l'accés a l'exercici de la professió de procurador, i s'ha d'homologar amb la resta dels països de la Unió Europea, sense perjudici de la funció específica de cada professió»; això es va reiterar, com a exemple, en el VII Congrés Internacional del Comitè de Postulants de Justícia Europeus, celebrat a Mallorca l'any 2004.

Altres operadors jurídics s'han mostrat sensibles a la qüestió. El mateix Llibre Blanc de la Justícia presentat pel Consell General del Poder Judicial l'any 1997 va reclamar la capacitació pràctica d'aquests professionals. Així mateix, en les Conclusions de la X Conferència de Degans i Deganes de les Facultats de Dret de les Universitats Espanyoles, reunida a Vigo el dia 28 de juny de 2004, es va assenyalar «l'assumpció de la necessitat i urgència de regular l'accés a les professions d'advocat i de procurador», i s'hi va afegir que el model havia de preveure «essencialment i principalment la superació de cursos de contingut pràctic, que han de programar, organitzar i impartir conjuntament les facultats de Dret i els col·legis d'advocats», i s'hi va fer una referència complementària a la possibilitat d'una prova objectiva final.

I, de manera molt significativa, el Pacte d'Estat sobre la Justícia de l'any 2001 es va referir també a la qüestió en el seu punt 20, amb la previsió de «fórmules homologades amb els països membres de la Unió Europea per garantir la preparació per a l'exercici de la professió».

III

El text subratlla la importància de la formació pràctica dels professionals, de manera que quedi garantida de forma objectiva la seva capacitat per prestar l'assistència jurídica constitucionalment prevista.

Amb aquesta finalitat, conjuga la idoneïtat formativa de les universitats amb el patrimoni d'experiència dels col·legis professionals. Cal destacar que la col·laboració entre universitats i col·legis professionals és una de les claus del sistema. N'és una manifestació significativa que els cursos de formació requereixin un període de pràctiques professionals externes l'existència de les quals s'assegura mitjançant el corresponent conveni entre la universitat i els col·legis professionals.

El reconeixement a efectes professionals de la formació pràctica addicional al grau en dret permet coordinar i integrar el procés amb el sistema d'estudis universitaris, amb el qual, no obstant això, i amb ple respecte a l'autonomia universitària i a la seva regulació sectorial, no s'interfereix. Ara bé, tal com ja preveu la regulació universitària, no es pot prescindir en aquest cas de l'establiment de criteris als quals s'han de subjectar els estudis universitaris als efectes de possibilitar l'accés a l'obtenció dels títols professionals que es regulen. Amb aquesta finalitat es disposa de la necessària acreditació dels continguts formatius conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència, amb la decisiva exigència de pràctiques externes, professorat especialment qualificat per a la impartició d'aquesta formació de contingut pràctic, etc.

D'altra banda, el model no pot obviar la realitat de l'existència de nombroses i prestigioses escoles de pràctica jurídica per a advocats, la integració de les quals en el sistema descrit es produeix pel seu necessari concert amb les universitats.

En tot cas, per garantir de forma objectiva la capacitat professional del llicenciat en dret així format, s'inclou al final del període formatiu pràctic una avaluació de naturalesa general, i amb aquest fi es crea una comissió plural amb una important representació dels sectors universitaris i professionals afectats.

IV

Entrant ja en l'anàlisi de l'articulat, es pot destacar que es regulen dos títols acreditatius d'aptitud professional, el títol professional d'advocat i el títol professional de procurador dels tribunals. La Llei no interfereix, més enllà de constituir aquests títols, en els pressupòsits de l'exercici professional de l'advocacia i la procura.

Com estableix el capítol II, la formació que ens ocupa pot ser impartida per les universitats, si bé no es pot oblidar que estem davant un títol professional, de manera que, com ja s'ha indicat, als efectes d'admetre els corresponents programes d'estudis com a suficients per a la capacitat professional, i sense que això interfereixi la seva validesa acadèmica, aquests cursos han de ser acreditats conjuntament pel Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència. Això atorga una gran flexibilitat al model i respecta al màxim l'autonomia universitària, ja que permet que les universitats decideixin quina configuració han de tenir aquests estudis en cada cas, sense interferir en la possibilitat que, a més, les universitats organitzin altres estudis jurídics de postgrau amb la validesa acadèmica que els atorgui la normativa sectorial vigent.

Així mateix, es reconeix la validesa de la formació pràctica impartida en les escoles de pràctica jurídica d'advocats, dins els convenis abans referits, com a reconeixement a la tasca de preparació dels professionals que, sobretot per a la millor tutela en la justícia gratuïta, realitzen aquestes escoles.

Pel que fa a l'avaluació final, si bé per garantir l'objectivitat, aquesta ha de ser única en tot el territori nacional, raons d'operativitat n'aconsellen la descentralització, amb la creació d'una comissió avaluadora per al territori de cada comunitat autònoma on tinguin la seva seu els centres que imparteixin aquesta formació pràctica.

Quant a les disposicions que complementen el text, s'ha de destacar l'establiment d'un ampli període de «vacatio legis» previ a l'entrada en vigor d'aquesta norma, durant el qual no s'ha d'exigir ni el títol professional d'advocat ni el títol professional de procurador dels tribunals per col·legiar-se i exercir les respectives professions, de manera que no es trenquin les expectatives dels actuals estudiants de la llicenciatura o el grau en dret.

Així mateix, s'ha resolt la qüestió dels qui exerceixen el dret des d'una altra funció per a l'exercici de la qual han superat proves selectives acreditatives de capacitat jurídica, respecte dels quals mancaria de sentit sotmetre'ls a un procés formatiu i a una avaluació reiterativa si decideixen passar a exercir l'advocacia o la procura.

La competència estatal està emparada en l'article 149.1.1a, 6a i 30a de la Constitució, d'acord amb el seu article 36, per la qual cosa les previsions d'aquesta Llei són aplicables a tot el territori nacional.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat de la Llei.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular les condicions d'obtenció del títol professional d'advocat i el títol professional de procurador dels tribunals, com a col·laboradors en l'exercici del dret fonamental a la tutela judicial efectiva, amb la finalitat de garantir l'accés dels ciutadans a un assessorament, defensa jurídica i representació tècnica de qualitat.

2. L'obtenció del títol professional d'advocat en la forma que determina aquesta Llei és necessària per a l'exercici de l'assistència lletrada en els processos judicials i extrajudicials en què la normativa vigent imposi o faculti la intervenció d'advocat, i, en tot cas, per prestar assistència lletrada o assessorament en Dret utilitzant la denominació d'advocat; tot això sense perjudici del compliment de qualssevol altres requisits exigits per la normativa vigent per a l'exercici de l'advocacia.

3. L'obtenció del títol professional de procurador dels tribunals en la forma que determina aquesta Llei és necessària per exercir la representació legal de les parts en els processos judicials en qualitat de procurador, amb l'execució dels actes de comunicació a les parts i els altres actes de cooperació amb l'Administració de Justícia que la Llei els autoritzi, així com per utilitzar la denominació de procurador dels tribunals, sense perjudici del compliment de qualssevol altres requisits exigits per la normativa vigent per a l'exercici de la procura.

4. L'obtenció dels títols professionals d'advocat o procurador és un requisit imprescindible per a la col·legiació en els corresponents col·legis professionals.

Article 2. *Acreditació d'aptitud professional.*

1. Tenen dret a obtenir el títol professional d'advocat o el títol professional de procurador dels tribunals les persones que estiguin en possessió del títol universitari de llicenciat en dret, o del títol de grau que el substitueixi d'acord amb les previsions que conté l'article 88 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats i la seva normativa de desplegament i que acreditin la seva capacitat professional mitjançant la superació de la corresponent formació especialitzada i l'avaluació que regula aquesta Llei.

2. La formació especialitzada necessària per poder accedir a les avaluacions conduents a l'obtenció d'aquests títols és una formació reglada i de caràcter oficial que s'adquireix a través de la realització de cursos de formació acreditats conjuntament pel Ministeri de Justícia i el

Ministeri d'Educació i Ciència a través del procediment que s'estableixi per reglament.

3. Els títols professionals que regula aquesta Llei els ha d'expedir el Ministeri d'Educació i Ciència.

CAPÍTOL II

Obtenció de la capacitat professional

Article 3. *Formació.*

1. Els cursos de formació per a advocats i procuradors poden ser organitzats i impartits per universitats, públiques o privades, i per escoles de pràctica jurídica.

2. Tots aquests centres han d'establir a aquest efecte els convenis a què fa referència el present capítol.

Article 4. *Formació universitària.*

1. Els cursos de formació per a advocats poden ser organitzats i impartits per universitats públiques o privades, d'acord amb la normativa reguladora de l'ensenyament universitari oficial de postgrau i, si s'escau, dins el règim de preus públics, i han de ser acreditats, a proposta d'aquestes, de conformitat amb el que estableix l'article 2.2. Aquesta acreditació s'atorga sense perjudici de les autoritzacions i aprovacions exigides per la normativa educativa als efectes de la validesa i titulació acadèmica dels cursos esmentats.

2. Constitueixen requisits indispensables per a l'acreditació dels cursos esmentats que aquests comprenquin la realització d'un període de pràctiques externes en els termes de l'article 6, i que incloguin la realització de l'avaluació que regula el capítol III.

3. Per reglament s'han d'establir el procediment i els requisits que han de complir aquests cursos per a la seva acreditació periòdica pel que fa al seu contingut i durada, així com la titulació i qualificació del professorat, de manera que quedi garantida la presència de la meitat, almenys, de professionals col·legiats exercents. La durada dels cursos és de 60 crèdits, més els crèdits necessaris per a la realització de les pràctiques externes referides a l'article 6.

4. El que preveu aquest article és aplicable als cursos de formació per a l'accés a la procura d'acord amb el que especifica la regulació que a l'efecte s'estableixi en la seu reglamentària.

Article 5. *Escoles de pràctica jurídica.*

1. Les escoles de pràctica jurídica creades pels col·legis d'advocats que hagin estat homologades pel Consell General de l'Advocacia conforme a la seva normativa reguladora poden organitzar i impartir cursos que permetin accedir a l'avaluació que regula l'article 7, sempre que els cursos esmentats siguin acreditats conjuntament pels ministeris de Justícia i d'Educació i Ciència en la forma que es determini per reglament.

2. Perquè es pugui procedir a l'acreditació i el reconeixement dels seus cursos als efectes de la determinació del seu programa, contingut, professorat i altres circumstàncies, les escoles de pràctica jurídica han d'haver subscrit un conveni amb una universitat, pública o privada, pel qual es garanteixi el compliment de les exigències generals que preveu l'article 4 per als cursos de formació. Així mateix han de preveure la realització d'un període de pràctiques externes en l'advocacia o en la procura, segons si estan orientats a la formació professional dels advocats o dels procuradors, en els termes de l'article següent, i la realització de l'avaluació que regula el capítol III.

Article 6. *Pràctiques externes.*

1. Les pràctiques externes en activitats pròpies de l'exercici de l'advocacia o en activitats pròpies de la procura, amb els requisits que per reglament es determinin, han de constituir la meitat del contingut formatiu dels cursos a què es refereixen els articles precedents, i queden com a part integrant d'aquests. En cap cas impliquen una relació laboral o de serveis.

2. Les pràctiques s'han de fer sota la tutela d'un advocat o procurador, segons si es dirigeixen a la formació per a l'exercici de l'advocacia o de la procura. Els tutors han de ser advocats o procuradors amb un exercici professional superior a cinc anys. Els respectius estatuts generals de l'advocacia i de la procura han de reglamentar la resta de requisits per a l'exercici de la tutoria, així com els drets i les obligacions del tutor, la infracció dels quals dona lloc a responsabilitat disciplinària.

3. En els casos que regulen els articles 4 i 5.2, s'hi ha d'haver subscrit un conveni entre la universitat i, com a mínim, un col·legi professional d'advocats o un col·legi professional de procuradors, que estableixi la fixació del programa de pràctiques i la designació dels corresponents tutors, el nombre màxim d'alumnes que es pot assignar a cada tutor, els llocs o institucions on s'han de fer les pràctiques, així com els mecanismes de control de l'exercici d'aquestes, dins els requisits fixats per reglament.

4. Una vegada presentada una oferta de conveni per una universitat o una escola de pràctica jurídica, als efectes del que estableix l'article 4.2 en relació amb els articles 5.2 i 6.3 d'aquesta Llei, i sempre que aquesta compleixi els requisits mínims que estableixin els ministeris responsables de l'acreditació dels cursos de formació, en els termes que preveu l'article 2.2, la part a què es presenti l'oferta no la pot rebutjar de forma arbitrària i ha de dictar resolució motivada en relació amb aquesta.

CAPÍTOL III

Acreditació de la capacitat professional

Article 7. *Avaluació.*

1. L'avaluació de l'aptitud professional, que culmina el procés de capacitat professional, té per objecte acreditar, de manera objectiva, la formació pràctica suficient per a l'exercici de la professió d'advocat o de la professió de procurador, així com el coneixement de les respectives normes deontològiques i professionals.

2. Les comissions per a l'avaluació de l'aptitud professional les han de convocar conjuntament el Ministeri de Justícia i el Ministeri d'Educació i Ciència, escoltades les comunitats autònomes, el Consell de Coordinació Universitària i el Consell General de l'Advocacia o el Consell General dels Col·legis de Procuradors.

3. Per reglament s'ha d'establir la composició de la comissió avaluadora per a l'accés a l'advocacia i de la comissió avaluadora per a l'accés a la procura, que són úniques per als cursos realitzats en el territori d'una mateixa comunitat autònoma, i s'ha d'assegurar la participació en aquestes de representants del Ministeri de Justícia i del Ministeri d'Educació i Ciència, i de membres designats d'acord amb la proposta de la respectiva comunitat autònoma. En tot cas, en la comissió avaluadora per a l'accés a l'advocacia hi ha d'haver membres designats a proposta del Consell General de l'Advocacia Espanyola; així mateix, en la comissió avaluadora per a l'accés a la procura hi ha d'haver membres designats d'acord amb la proposta del Consell General dels Procuradors dels Tribunals. El nombre de representants designats segons proposta de cada ministeri, de la comunitat autònoma, i de la

corresponent corporació professional ha de ser el mateix.

4. Si el nombre d'aspirants ho aconsella, es pot constituir una única comissió avaluadora per als cursos realitzats en el territori de diverses comunitats autònomes, i així es pot assenyalar en la convocatòria.

5. Tant l'avaluació per a l'accés a l'advocacia com l'avaluació per a l'accés a la procura han de tenir un contingut únic per a tot el territori espanyol en cada convocatòria. Per reglament s'ha de determinar el procediment pel qual el Ministeri de Justícia ha de fixar el contingut concret de cada avaluació, amb la participació de les universitats organitzadores dels cursos, del Consell General de l'Advocacia Espanyola o del Consell General dels Procuradors dels Tribunals.

6. Les convocatòries tenen una periodicitat mínima anual i no poden establir un nombre limitat de places.

7. Per reglament s'ha de regular el procediment de convocatòria, els llocs i la forma de realització de l'avaluació, publicació i comunicació dels resultats i altres requisits necessaris per dur-los a terme. Així mateix, s'han de regular els programes, que també han de preveure matèries relatives al dret propi de les comunitats autònomes, i el sistema d'avaluació, de forma diferenciada per a l'advocacia i la procura, d'acord amb la diferent capacitat necessària per a l'exercici de l'una i de l'altra professió.

Disposició addicional primera. *Llibertat d'establiment.*

L'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat o procurador amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu l'ha de regular la seva legislació específica.

Disposició addicional segona. *Ajudes i beques.*

El Govern ha de garantir la igualtat d'oportunitats per a l'accés a l'exercici de les professions d'advocat i procurador; a aquest efecte s'han d'establir ajudes i beques per als llicenciats en dret que vulguin obtenir qualsevol de les titulacions a què es refereix la present Llei, de conformitat amb el sistema nacional de beques.

Disposició addicional tercera. *Exercici professional dels funcionaris públics.*

1. L'actuació del personal al servei de l'Estat, dels òrgans constitucionals, de les administracions públiques o entitats públiques davant jutjats i tribunals en l'exercici de les funcions pròpies del càrrec es regeix pel que disposa l'article 551 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i altra legislació aplicable, sense que en cap cas li sigui exigible l'obtenció del títol que regula aquesta Llei.

2. Els funcionaris públics que hagin accedit a un cos o escala del grup A en la seva condició de llicenciats en dret estan exempts d'obtenir el títol d'advocat o el títol de procurador dels tribunals als efectes que descriu l'article 1 d'aquesta Llei, sempre que duguin a terme funcions d'assistència lletrada o assessorament jurídic. També hi estan exempts els que hagin ingressat en el cos de lletrats de les Corts Generals, en algun dels cossos de lletrats de les assemblees legislatives autonòmiques, en la carrera judicial, en la carrera fiscal, en el cos de secretaris judicials, o en algun dels cossos comuns de les Forces Armades en la seva condició de llicenciats en dret.

Disposició addicional quarta. *Adaptació de les normes col·legials al que preveu aquesta Llei.*

Els col·legis professionals d'advocats i procuradors han d'adaptar la seva normativa al que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional cinquena. *Accessibilitat.*

Per tal d'afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, en el disseny i la realització dels cursos i avaluacions a què es refereix l'article 2.2 de la present Llei, s'han de tenir en compte criteris d'accessibilitat.

Disposició addicional sisena. *Consells autonòmics.*

Les referències al Consell General de l'Advocacia o al Consell General de Procuradors, o als seus respectius Estatuts, contingudes en l'articulat de la Llei, s'entenen fetes, si s'escau, en els respectius consells autonòmics o en la seva normativa reguladora, de conformitat amb el que disposi la legislació aplicable.

Disposició addicional setena. *Grau en dret i llicenciatura en dret.*

Als efectes de la present Llei, la referència al grau en dret s'entén feta en la llicenciatura en dret, quan així correspongui.

Disposició transitòria única. *Professionals col·legiats a l'entrada en vigor de l'exigència de títol professional.*

1. Els títols professionals que regula aquesta norma no són exigibles als qui ja estiguin incorporats en un col·legi d'advocats o procuradors, com a exercents o no exercents, en el moment de l'entrada en vigor de la present Llei.

2. Els títols professionals que regula aquesta Llei tampoc són exigibles als qui, sense estar incorporats en un col·legi d'advocats o procuradors a la seva entrada en vigor, hagin estat incorporats abans de la seva entrada en vigor, com a exercents o no exercents, durant un termini continuat o discontinu no inferior en el seu còmput total a un any, sempre que procedeixin a col·legiar-se abans d'exercir com a tals i no hagin estat causa de baixa per sanció disciplinària.

3. Els qui en el moment de l'entrada en vigor de la present Llei estiguin en possessió del títol universitari de llicenciat o de grau en dret, i no estiguin compresos en l'apartat anterior, disposen d'un termini màxim de dos anys, a comptar de la seva entrada en vigor, per col·legiar-se, com a exercents o no exercents, sense que els sigui exigible obtenir els títols professionals que s'hi regulen.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Les disposicions que conté aquesta Llei, dictades a l'empara de l'article 149.1.1a, 6a i 30a de la Constitució i d'acord amb l'article 36 de la mateixa, són aplicables a tot el territori nacional.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

Es faculta el Govern, els ministeris de Justícia i d'Educació i Ciència i la resta de departaments ministerials competents per dictar totes les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament i l'execució de la present Llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de cinc anys de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 30 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

18873 *RESOLUCIÓ de 20 de setembre de 2006, de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, per la qual es dicten Instruccions per al desplegament i l'aplicació del Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats. («BOE» 260, de 31-10-2006.)*

La disposició final quarta de l'Ordre ITC/1791/2006, de 5 de juny, per la qual s'aprova el Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats (d'ara endavant Reglament de radioaficionats), faculta l'Agència Estatal de Radiocomunicacions (AER) per dictar les Instruccions que consideri necessàries per al desplegament i l'aplicació del dit Reglament, així com per actualitzar el contingut tècnic dels seus annexos. Així mateix, la disposició transitòria segona de la mateixa Ordre estableix que fins que es constitueixi efectivament l'AER, la competència per tramitar i resoldre els procediments relatius a la gestió del domini públic radioelèctric per aficionats continua corresponent als òrgans del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que la tenien atribuïda fins a l'entrada en vigor de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.

En virtut d'això, dispenso:

Primer.—S'aproven les Instruccions que despleguen el Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats aprovat per l'Ordre ITC/1791/2006, de 5 de juny, que figuren com a annex a aquesta Resolució.

Segon.—Queden derogades les disposicions següents:

Resolució de 29 de setembre de 1986, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual es dicten normes transitòries per a l'obtenció de llicències d'estacions d'aficionat.

Resolució d'11 de desembre de 1986, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual es dicten normes transitòries per a l'obtenció de llicències d'estacions d'aficionat.

Resolució de 13 de febrer de 1987, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'aproven les Instruccions per a l'aplicació del Reglament d'estacions d'aficionat.

Resolució de 10 de juliol de 1987, de la Direcció General de Telecomunicacions, sobre l'autorització de distintius de trucada especials a estacions radioelèctriques d'aficionat.

Resolució de 6 de març de 1990, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual es modifica l'annex I del Reglament d'estacions d'aficionat aprovat per l'Ordre de 21 de març de 1986.

Resolució de 4 de desembre de 1991, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'estableix el procediment, condicions i requisits necessaris per a l'atorgament d'autoritzacions, amb caràcter temporal i experimental, a titulars d'estacions d'aficionat per a la utilització de la banda de 50,0 MHz a 50,2 MHz.

Resolució de 8 d'abril de 1992, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'autoritza la utilització temporal per al servei d'aficionats de determinats distintius de trucada especials.

Resolució de 27 de juliol de 1994, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'estableixen el procediment, condicions i requisits necessaris per a l'atorgament d'autoritzacions, amb caràcter temporal i experimental, a titulars d'estacions d'aficionat per a la utilització de la banda de 50,0 MHz a 50,2 MHz.

Resolució de 7 de març de 1995, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual es modifica la de 13 de febrer de 1987, per la qual s'aproven les Instruccions per a l'aplicació del Reglament d'estacions d'aficionat.

Resolució de 5 de febrer de 1996, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual es modifiquen les Instruccions per a l'aplicació del Reglament d'estacions d'aficionat.

Resolució de 7 de maig de 1997, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'estableix el procediment, condicions i requisits necessaris per a l'atorgament d'autoritzacions, amb caràcter temporal, a titulars d'estacions d'aficionat per a la utilització de la banda de 50,0 a 50,2 MHz.

Resolució de 28 de març de 2005, per la qual s'estableix el procediment, condicions i requisits per a la utilització de la banda de 50,0 a 51,0 MHz.

Resolució de 16 de març de 2005, de la Direcció General de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació, per la qual es modifica la de 13 de febrer de 1987, per la qual s'aproven les Instruccions per a l'aplicació del Reglament d'estacions d'aficionat.

Resolució de 13 de juliol de 2005, de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, per la qual es modifica la de 7 de maig de 1997, de la Direcció General de Telecomunicacions, per la qual s'estableix el procediment, condicions i requisits necessaris per a l'atorgament d'autoritzacions, amb caràcter temporal, a titulars d'estacions d'aficionat per a la utilització de la banda de 50,0 a 50,2 MHz.

Igualment queda derogada qualsevol disposició del mateix rang o inferior en tot el que s'oposi a aquesta Resolució.

Tercer.—La present Resolució entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de setembre de 2006.—El secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, Francisco Ros Perán.

ANNEX

Instruccions per a l'aplicació del Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats

1. Objecte.

Les presents Instruccions despleguen el Reglament d'ús del domini públic radioelèctric per aficionats (Reglament de radioaficionats) aprovat per l'Ordre ITC/1791/2006, de 5 de juny, i precisen l'aplicació administrativa dels aspectes que el Reglament tracta genèricament.